

Holstein-Ledeborg: Jeg vil ikke sige Andet, end hvad det ærede Medlem, der nu talte, meget korrekt gjorde opmærksom paa, nemlig, at det selvsjælgelig ikke var min Hensigt i nogen Maade at ville bebrejde den høitærede Formand, at Sagen var gaaet for hurtigt; jeg vilde kun gjøre en Undskyldning for, at jeg ikke itide har bragt Forslaget frem. Jeg erkjender nemlig, at det fuldstændig er min egen Skyld, thi jeg bemærkede meget godt Opholdet; men inden jeg kom saavidt, at jeg i saa Henseende kunde sige de nødvendige Ting, var Tiden gaaet, og det var jo saaledes min egen Skyld, at jeg ikke fik Forslaget fremfat i rette Tid, idet jeg ikke Afbrydelse af Ingerslev) — som det ærede Medlem her foran (Ingerslev) ganske rigtigt siger — itide havde tænkt over Sagen. Jeg har kun villet gjøre denne Bemærkning, fordi jeg ikke ønsker, at den høitærede Formand skal opfatte det saaledes, som om det var min Mening at rette en Bebrejdelse imod ham i saa Henseende.

Scavenius: Jeg vil ikke stemme for at henvise denne Sag til Udvalg, jeg ser ingen Grund dertil; thi det Spørgsmaal, som er blevet reist af de to ærede Talere, som have havt Ordet, vedkommer ikke det foreliggende Lovforslag, nemlig Spørgsmaalet om, hvorvidt Leiren skal vare i 30 Dage eller i 45 Dage. Dette Spørgsmaal kom vel for under Forhandlingerne om Leirloven ifjor, men der blev da ikke Noget bestemt derom paa den Lov, hvorimod der af Krigsministeren blev forelagt et særligt Lovforslag desangående. Noget Saadant maatte jo ogsaa ske iaar, hvis man vilde betrede den samme Vej som ifjor, men det vedkommer ikke denne Lov. Det vedkommer ikke i mindste Maade det foreliggende Lovforslag, om Leiren skal vare i 30 eller 45 Dage, og om dette Lovforslag vedtages nu eller efter Forhandling i et Udvalg om en 8 eller 14 Dage, gjør Intet til Sagen. Jeg kan altsaa ikke se nogen Grund til at sende denne Sag i Udvalg. Jeg vil ikke paa det nuværende Standpunkt udtale mig om, hvorvidt jeg for mit Vedkommende kunde ønske, at man gik samme Vej som ifjor og atter for næste Aar indskrænkede Leirtiden; idet jeg stemmer mod dette Forslag om Udvalg, vil jeg derfor ikke dert have lagt, at jeg i og for sig vil have Noget imod, at man ogsaa gik samme Vej næste Aar, naar denne Sag kan blive overveiet

for sig. Men for at gjentage det tredie Gang, det vedkommer ikke det foreliggende Forslag.

Berg: Det ærede Medlem har formentlig formel Ret i, at vor høitærede Formand ikke vil modtage en § 2 i dette Lovforslag, der gik ud paa en Afkortelse af Leirtiden til 30 Dage, men vilde forlange det som Gjenstand for særlig Lov, saaledes at det blev forhandlet ogsaa ved første Behandling her. Men derfor er Forslaget om at henvise Sagen til et Udvalg for at faae Anledning til Drøftelse af det andet Spørgsmaal ingenlunde grebet ud af Luften. Ved denne Henviisning til Udvalg faar det vedkommende Udvalg Selvlighed og Paalæg til finantsielt og militært at gennemse de Beretninger, som ere afgivne i Anledning af Prøven ifjor, det er Et. Det faaer dernæst ogsaa Anledning til efter den Begrundelse, Forslagsstillerne have givet, at samtale med Ministeren om en Afkortelse af Leirtiden. Jeg finder, at dette er en hensigtsmæssig Forberedelse til en mulig særskilt Lov om denne Sag, ikke blot for os, men saavidt jeg kan forstaa, ogsaa for vedkommende Minister, saafremt han skulde ville slaa ind paa denne Vej; thi jeg kan vel begribe, at, hvis Ministeren skulde ville indøkomme Folkethingets Ønske i saa Henseende og tror det militært forvarligt, maa han have en vis Sikkerhed for, at Ønsket virkelig er konstateret, før Lovforslaget fremkommer. En saadan Antydning kan gives ved Forhandling derom i et Udvalg, og derfor tror jeg det hensigtsmæssigt, at en saadan Forudforhandling finder Sted om dette Spørgsmaal.

Scavenius: Af de Grunde, som nu bleve anførte for at henvise Sagen til Hærudvalget, kan jeg for det Første ikke anerkjende den første for at have nogen Bægt og Betydning. Det er Hærudvalgets Paalæg og Opgave i Genhold til det forelagte Hærlovsudkast at overveie, hvorvidt det er rigtigt eller ikke at indskrænke Leirtiden til 30 Dage. Dertil behøves ingen særlig Opfordring ved at henvise dette Lovforslag til Udvalget. Dernæst, hvad angaar Ønsket om i en Konference med Ministeren at faae udtalt Udvalgets sandsynlige Stemning for, at man søger igjen at indskrænke Leirtiden og det uden Hensyn til, om Hærlovsforlaget bliver færdigt eller ikke, saa ser jeg heller ikke, at denne Grund kan anføres